

Vanhin C. Scott Grow
seitsemänkymmenen koorumista

Sovituksen ihme

Ei ole syntiä tai rikkomusta, tuskaa tai murhetta, joka jäisi Hänen sovituksensa parantavan voiman ulkopuolelle.

Kun valmistelin puhettani tätä konferenssia varten, sain järkyttävän puhelun isältäni. Hän kertoi, että nuorempi veljeni oli sinä aamuna kuollut nukkuessaan. Olin murheen murtama. Veljeni oli vain 51-vuotias. Kun ajattelin häntä, tunsin, että minun pitää kertoa teille joitakin tapahtumia hänen elämästään. Sain luvan tehdä sen.

Nuorena veljeni oli komea, ystävällinen ja seurallinen – täysin omistautunut evankeliumille. Palveltuaan kunniallisesti lähetystyössä hänet vihittiin rakkaimpansa kanssa temppelissä. Heidä siunattiin pojalla ja tyttärellä. Hänen tulevaisuutensa oli täynnä toivoa.

Mutta sitten hän antoi periksi heikkoudelle. Hän valitsi hedonistisen elämäntavan, joka maksoi hänelle hänen terveytensä, avioliittonsa sekä jäsenyytensä kirkossa.

Hän muutti kauas kotoa. Hän jatkoi itsetuhoista käytöstään yli vuosikymmenen ajan, mutta Vapahtaja ei ollut unohtanut eikä hylännyt häntä. Lopulta hänen epätoivonsa tuska antoi nöyryyden hengen tunkeutua hänen sieluunsa. Hänen vihan, kapinan ja taistelunhaluisuuden tunteensa alkoivat haihtua. Tuhlaajapojan tavoin hän ”meni itseensä”¹. Hän alkoi ojentaa kättään kohti Vapahtajaa ja palata

kotiin ja uskollisten vanhempien luo, jotka eivät koskaan luovuttaneet hänen kohdallaan.

Hän kulki parannuksenteon polkua. Se ei ollut helppoa. Hänen oltuaan poissa kirkosta kaksitoista vuotta hänet kastettiin uudelleen ja hän sai jälleen Pyhän Hengen lahjan. Lopulta hänen pappeutensa ja tempelisiunauksensa palautettiin.

Häntä siunattiin niin, että hän löysi naisen, joka ei välittänyt hänen aiemman elämäntapansa terveydelle aiheuttamista jatkuvista ongelmista, ja heidät sinetöitiin temppelissä. He saivat kaksi lasta. Hän palveli piispakunnassa uskollisesti useita vuosia.

Veljeni kuoli maanantaiaamuna, maaliskuun 7. päivänä. Edellisenä perjantai-iltana hän oli ollut vaimonsa kanssa temppelissä. Sunnuntaiaamuna, päivää ennen kuolemaansa, hän opetti pappeusoppiaiheon omassa ylipappien ryhmässään. Samana iltana hän meni vuoteeseensa – eikä herännyt enää tässä elämässä, mutta tulisi esiin vanhurskaiden ylösnousemuksessa.

Olen kiitollinen sovituksen ihmeestä veljeni elämässä. Vapahtajan sovitus on meidän kaikkien ulottuvilla – aina.

Pääsemme osallisiksi sovituksesta parannuksenteon kautta. Kun teemme parannuksen, Herra antaa

meidän jättää menneisyyden virheet taaksemme.

”Katso, se, joka on tehnyt parannuksen synneistään, se saa anteeksi, enkä minä, Herra, muista niitä enää.

Tästä te voitte tietää, tekeekö ihminen parannuksen synneistänsä – katso, hän tunnustaa ne ja hylkää ne.”²

Jokainen meistä tuntee henkilön, jolla on ollut vakavia haasteita elämässään – jonkun, joka on eksynyt tai horjunut. Tuo henkilö voi olla ystävä tai sukulainen, vanhempi tai lapsi, aviomies tai vaimo. Tuo henkilö voi jopa olla sinä itse.

Puhun kaikille, myös sinulle. Puhun sovituksen ihmeestä.

Messias tuli lunastamaan ihmiset Aadamin lankeemuksesta.³ Kaikki Jeesuksen Kristuksen evankeliumissa viittaa Messiaan, Jumalan Pojan, sovitussuhriin.⁴

Pelastussuunnitelmaa ei olisi voitu saada aikaan ilman sovitusta. ”Sen tähden Jumala itse sovittaa maailman synnit toteuttaakseen armonsuunnitelman, tyydyttääkseen oikeudenmukaisuuden vaatimukset, jotta Jumala voisi olla täydellinen, oikeudenmukainen Jumala ja myös armollinen Jumala.”⁵

Synnittömän Jumalan Pojan täytyi toteuttaa sovitussuhri, sillä langennut ihminen ei voisi sovittaa omia syntejään.⁶ Sovituksen täytyi olla ääretön ja iankaikkinen – käsittääkseen kaikki ihmiset, kautta koko iankaikkisuuden.⁷

Kärsimyksellään ja kuolemallaan Vapahtaja sovitti kaikkien ihmisten synnit.⁸ Hänen sovituksensa alkoi Getsemanessa ja jatkui ristillä ja huipentui ylösnousemukseen.

”Niin, – – hänet viedään ristiin-aulittavaksi ja surmattavaksi; siten liha tulee kuoleman alaiseksi, Pojan tahto sulautuu Isän tahtoon.”⁹ Sovitussuhrinsa kautta Hän antoi ”sielunsa uhriksi synnin tähden”¹⁰.

Jumalan ainosyntyisenä Poikana Hän peri voiman voittaa fyysinen kuolema. Sen ansiosta Hän saattoi pysyä hengissä, kun Hän kärsi ”jopa enemmän kuin ihminen voi kärsiä kuolematta; sillä katso, veri tihkuu jokaisesta huokosesta, niin suuri on – – hänen piinansa hänen kansansa jumalattomuuden ja iljetysten tähden”¹¹.

Sen lisäksi että Hän maksoi hinnan kaikkien ihmisten synneistä, Hän myös otti ”päällensä kansansa kivut ja sairaudet”. Ja Hän otti ”päällensä heidän heikkoutensa, jotta hänen sydämensä täytyisi armolla, – – jotta hän osaisi lihan mukaisesti auttaa kansansa sen heikkouksien mukaisesti”¹².

Vapahtaja tunsi koko ihmiskunnan tuskan painon – – synnin ja murheen tuskan. ”Totisesti hän on kantanut meidän surumme ja ottanut taakakseen meidän murheemme.”¹³

Sovituksellaan Hän parantaa paitsi sen, joka on rikkonut, mutta Hän parantaa myös viattoman, joka kärsii noiden rikkomusten tähden. Kun viatottomat uskovat Vapahtajaan ja Hänen sovituksensa ja antavat syntiselle anteeksi, hekin voivat parantua.

On aikoja, jolloin jokainen meistä tarvitsee vapautusta syyllisyyden tunteista, jotka ovat seurausta virheistä ja synneistä.¹⁴ Kun teemme parannuksen, Vapahtaja poistaa syyllisyyden sielustamme.

Hänen sovitusuhrinsa kautta meidän syntimme annetaan anteeksi. Kadotuksen poikia lukuun ottamatta sovitus on kaikkien ulottuvilla, koko ajan, huolimatta siitä, kuinka suuri tai pieni synti on, ”parannuksen ehdoilla”¹⁵.

Äärettömän rakkautensa ansiosta Jeesus Kristus kehottaa meitä tekemään parannuksen, ettei meidän tarvitse kärsiä syntiemme koko painoa:

”[Tee parannus] – tee parannus, – – etteivät kärsimyksesi olisi ankaria

– kuinka ankaria, et tiedäkään; kuinka suuria, et tiedäkään; niin, kuinka kovia kestää, et tiedäkään.

Sillä katso, minä, Jumala, olen kärsinyt tämän kaikkien puolesta, jottei heidän tarvitse kärsiä, jos he tekevät parannuksen;

mutta elleivät he tee parannusta, heidän täytyy kärsiä samoin kuin minä,

mikä kärsimys sai minut, tosiaankin Jumalan, suurimman kaikista, vapisemaan tuskasta ja vuotamaan verta joka huokosesta ja kärsimään sekä ruumiissa että hengessä.”¹⁶

Vapahtaja tarjoaa paranemista synnistä kärsiville. ”Ettekö nyt palaa minun luokseni ja tee parannusta synneistänne ja käänny, jotta minä voin parantaa teidät”¹⁷

Jeesus Kristus on sielumme Suuri Parantaja. Kadotuksen syntejä lukuun ottamatta ei ole syntiä tai rikkomusta, tuskaa tai murhetta, joka jäisi Hänen sovituksensa parantavan voiman ulkopuolelle.

Kun teemme syntiä, Saatana sanoo meille, että olemme hukassa. Sitä vastoin meidän Lunastajamme tarjoaa lunastusta kaikille, sinulle ja minulle – huolimatta siitä, mitä olemme tehneet väärin.

Kun pohdit omaa elämäsi, onko olemassa asioita, joita sinun tulee muuttaa? Oletko tehnyt virheitä, jotka odottavat yhä korjaamista?

Jos kärsit syyllisyyden tai katumuksen, katkeruuden tai vihan tunteista tai uskon puutteesta, kehotan sinua etsimään huojennusta. Tee parannus ja hylkää syntisi. Pyydä sitten rukouksessa anteeksiantoa Jumalalta. Pyydä anteeksi niiltä, joita vastaan olet rikkonut. Anna anteeksi niille, jotka ovat rikkooneet sinua vastaan. Anna anteeksi itsellesi.

Mene tarvittaessa piispan luokse. Hän on Herran armon sanansaattaja. Hän auttaa sinua, kun yrität epätoivoisesti tulla puhtaaksi parannuksenteon kautta.

Uppoudu rukoukseen ja pyhien kirjoitusten tutkimiseen. Kun teet niin,

tunnet Hengen pyhittävän vaikutuksen. Vapahtaja sanoi: ”[Pyhittäytäkää]; niin, puhdistakaa sydämenne ja peskää kätenne – – minun edessäni, niin että minä voin tehdä teidät puhtaiksi.”¹⁸

Kun meidät tehdään puhtaiksi Vapahtajan sovituksen voimasta, Hänestä tulee meidän puolustajamme Isän tykönä. Hän anoo:

”Isä, katso hänen kärsimyksiään ja kuolemaansa, joka ei syntii tehnyt ja johon sinä olit mieltynyt; katso Poikasi verta, joka vuodatettiin, hänen vertansa, jonka sinä annoit, jotta sinä itse saisit kunnian;

sen tähden, Isä, säästä nämä veljeni, jotka uskovat minun nimeeni, jotta he voisivat tulla minun luokseni ja saada ikuisen elämän.”¹⁹

Meille jokaiselle on annettu moraalisen tahdonvapauden lahja. ”Ihmiset ovat vapaita – – valitsemaan vapauden ja iankaikkisen elämän kaikkien ihmisten suuren Välimiehen kautta, tai valitsemaan orjuuden ja kuoleman Perkeleen – – vallan mukaisesti.”²⁰

Vuosia sitten veljeni käytti tahdonvapauttaan, kun hän valitsi

elämäntavan, joka maksoi hänelle hänen terveytensä, perheensä ja jäsenyytensä kirkossa. Vuosia myöhemmin hän käytti samaa tahdonvapauttaan, kun hän päätti tehdä parannuksen, sovittaa elämänsä Vapahtajan opetusten mukaiseksi ja kirjaimellisesti syntyä uudelleen sovituksen voimasta.

Todistan sovituksen ihmeestä. Olen nähnyt sen parantavan voiman veljeni elämässä ja tuntenut sen omassa

elämässäni. Sovituksen parantava ja lunastava voima on meidän jokaisen ulottuvilla – aina.

Todistan, että Jeesus on Kristus – sielumme parantaja. Rukoilen, että jokainen meistä päättää vastata Vapahtajan kutsuun: ”Ettekö nyt palaa minun luokseni ja tee parannusta synneistänne ja käänny, jotta minä voin parantaa teidät?”²¹ Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Luuk. 15:17.
2. OL 58:42–43.
3. Ks. 2. Nefi 2:25–26.
4. Ks. Alma 34:14.
5. Alma 42:15.
6. Ks. Alma 34:11.
7. Ks. Alma 34:10.
8. Ks. Alma 22:14.
9. Moosia 15:7.
10. Moosia 14:10.
11. Moosia 3:7.
12. Alma 7:11–12.
13. Moosia 14:4.
14. Ks. *Saarnatkaa minun evankeliumiani – lähetystyöpalvelun opas*, 2005, s. 2.
15. OL 18:12.
16. OL 19:15–18.
17. 3. Nefi 9:13.
18. OL 88:74.
19. OL 45:4–5.
20. 2. Nefi 2:27.
21. 3. Nefi 9:13.

